

RESESPECIAL
2012
PORTUGAL

DEN SOM SÖKER FINNER

- EN ROADTRIP LÄNGS IBERIAS KUST

Du behöver inte ha planen helt klar och utstakad. Den oritade resrutten kan vara lika bra. Låt surfarna JENS HOLMER och PETER SAHLBERG inspirera dig.

FOTO: JEFF FLINDT

Jens Holmer visar att även vikingar kan surfa.

Solen letar sig upp

bland palmbladen på taket och dagens första ljus gör sig påmint. Klockan är strax innan sex på morgonen och fotografen Jeff är synkroniserad med solen – de knackar på dörren. Swellet har fyllt på under natten och tillsammans går vi ner för att kolla av surfen.

Efter en episk morgonssession utanför ranchen i Santa Teresa sitter nu fotografen Jeff Flindt tillsammans med Jens Holmer, min bästa vän och parhäst i surfing de senaste 15 åren. Nu drömmer vi oss bort från en utopi till en annan.

Under en frukost med vågorna färskt i minne börjar vi skissa på en drömmresa. En vår längs den Iberiska kusten. Planen: söder till norr, inleda i Algarve och avsluta i Galicien. Med oss tar vi de legendariska Malloy-bröderna och en av Europas absolut bästa longboardare i klassisk stil, Biarritz stylemaster: Clovis Donizetti. Att vara i härliga Costa Rica med oklanderliga vågor inrullandes varje dag och samtidigt drömma om nästa surf har gjort det tydligt vad min definitionen av surfing har blivit

för mig: Ständig nyfikenhet – sökandet efter nya platser, sensationer, människor, stränder och vågor – och inte minst vägen dit.

SVERIGE. Regnet öser ner och våren är bortskrämd av en pånyttfödd höstvinster. Vi på väg ut till Arlanda – den ständiga och obotliga tidsoptimisten i mig betyder illfart och vattenplaning och får mig att ta större risker än jag gjorde i Costa Rica. Vi lyfter och möts av ett Portugal i kvällssol. Malloy-bröderna föll bort tidigt i planeringen och Clovis fick ett sista minuten-erbjudande från Patagonia att följa med på en tripp till Japan. Stjärnglansen har alltså falnat en aning men magin med en roadtrip sitter djupare än de enskilda deltagarna. Som så många gånger tidigare irrar Jens och jag runt på ännu en tidigare okänd flygplats och letar efter borttappade brädor och hyrbilsföretag som vi aldrig hört talas om – den stora skillnaden från våra tidigare resor runt om i världen är att vi har med oss Jeff som är med för att inspirera, vägleda och dokumentera.

Rätt fena till rätt förhållande.

ALGARVES KUST är unik eftersom den har två kustlinjer, både i syd och i väst. När swellen från nordväst klickar in väcks också spotsen på sydkusten. Vi har knappt landat innan ett rykte nådde oss. Det vi fick höra var att sydkusten levererat de senaste dagarna och att peaken på swellet var dagen efter. Efter ett par timmars sömn hoppade vi in i bilen för att ta oss till det så omtalade

Peter Sahlberg med sin longboard på en egen våg.

pointbreaket Zavial.

Att patrullera i gryningen är essensen av surfupplevelsen. Jag trotsar den tidiga vårmorgonens kyla och paddlar ut i Zavial, med mig har jag soluppgången som sätter färg på kusten. Ett glasigt set med vågor syns i horisonten och när det kommer närmare vänder jag brädan om, tar två paddeltag, hoppar upp och börjar min promenad fram till nosen. Medan jag glider hela vägen till stranden på dagens första våg, blir jag intensivt medveten om att detta kommer att bli ytterligare en vacker dag och en fantastisk inledning på vår resa längs Iberias kust. Men jag väcks snabbt ur mitt nästan drömska tillstånd av att en gigantisk sten uppenbarar sig framför mig. Jag rusar bak på brädan och motvilligt tvingas jag att göra en panik kick-out – men allt går blixtsnabbt

– vågen rör sig kraftfullare och stenen är större än jag är snabb. Den Portugisiska Atlanten hälsar mig välkommen med att sno åt sig min bräda in mot klipporna men utan att jag riktigt begriper hur det går till, hinna jag simma ikapp brädan sekunden innan den drämmer in i ett stort klippmassiv.

Swellet avtar och vi letar oss upp längs kusten och tittar till ett av traktens mest kända spots, Praia do Amado. Under den korta bilfärden från Sagres färdas vi mellan Baja och Bretagne; från ett ökenliknande landskap till ett som är grönt bördigt och kuperat.

Livet blir mer påtagligt här. Här får jag uppleva det mest underbara ögonblicket för surfare. Det som sker precis innan take off – då finns inga hinder, planer, rätt eller fel – vågen ser ut att hålla upp i en evighet och

världen ligger framför ens fötter. Kanske är det den kicken jag söker snarare än att sätta den där nosriden eller den låga kraftfulla bottom-turnen som så ofta dyker upp i tanken när jag mindsurfar.

Vår vecka längs Algarves två kuster spenderades rättvist fördelat mellan de två. På västsidan surfade vi Pussy Galau, Ponta Ruiva och Carrapateira och på sydkusten surfade vi Zavial och tittade till Mareta i Sagres och Rocha Negra i Luz – som dessvärre inte levererade – swellet orkade inte riktigt leta sig in.

Den härligaste dagen fick vi när vi sprang på Ricardo. Han bjussade inte bara på en domkraft när vi hade åkt på en punktering i ett desperat försök att hitta en av de där hemligare vågorna i Vila Nova de Milfontes-området som ligger lite längre upp

Algarves kust är unik eftersom den har två kustlinjer, både i syd och i väst. När swellen från nordväst kickar in väcks spotsen på sydkusten.

på västkusten. När bilen återigen rullade, vallade han oss hela vägen genom ett Sagan om Ringen-landskap – fantastiskt kulligt, storslaget, grönt och vackert – till en av de mindre surfade vågorna på Algarve. Vi hoppade i tillsammans, Ricardo visade likt en stolt far hur vågen funkade och var vi skulle ligga. Vi fick de finaste vågorna på resan, men då vågen är otroligt känslig både gällande tidvatten och vind, var parametrarna bara de rätta i en knapp timme. Tidvattnet kom upp och det började att blåsa. När det behövs skydd från nordvinden är Arrifana-stranden en av de få stränderna som det går att surfa vilket betyder att det kan bli riktigt tätbefolkat.

ROADTRIPPEN TAR EN NY VÄNDING när vi åker ut på landsbygden för att hämta en UMM, en portugisisk motsvarighet till den ryska arméns Lada Niva. Vi stannar en natt i den oexploaterade byn Aldeia de Pedralva. Långt från Atlantens dyningar åter vi pizza och dricker lokal specialité – en grön frän

RES HIT

FLYG Att ta sig till Portugal med flyg kräver i regel en mellanlandning på vägen oavsett om du flyger till Lissabon eller Faro. Det går också att flyga till Porto. Restiden är cirka åtta timmar för alla destinationer. Pris från 3 000 kronor.

BOENDE För den som satsar på roadtrip är tipset att inte boka så mycket i förväg. För den som söker ett paketupplägg finns det surfcamp på 14 dagar. Pris cirka 10 000 kronor; lapoint.se

Peter Sahlberg
nossurfar.

saps som pizzabagaren bjussar generöst på. Vi drar gamla rövarhistorier från tidigare surfresor – eller snarare – Jens och jag sitter som i trans när Jeff drar historier från sina år som surffotograf med världseliten. Kamratskapet just där och då är en precis lika väsentlig beståndsdel i en roadtrip som att förväntansfullt få paddla ut i ett färskt swell.

Efter att ha spänt fast våra brädor på Nivan – med siktet inställt på Galicien – har vi åtminstone på ett mentalt plan genomgått förvandlingen alla besökande surfare drömmer om – från förväntansfull gäst till att vant föra sig som om man vore hemma.

